

Geachte minister,

Blijkbaar is er, volgens deze internetconsultatie, 'sprake van een verstoorde balans tussen het werken met zelfstandigen en als zelfstandige(n) aan de ene kant, en het werken met en als werknemer(s) aan de andere kant'. Onduidelijk is, wat met deze verstoorde balans precies wordt bedoeld. Is de balans verstoord omdat sommige werknemers gedwongen met ontslag worden gestuurd, om als zelfstandige met een minimaal uurloon weer ingehuurd te worden? Dit zal vast bij een subgroep van de ZZP-ers het geval zijn, en daarbij biedt artikel 610aa uit dit wetsvoorstel al een groot deel van de oplossing. Is de balans verstoord omdat een leger aan zelfstandigen financieel gewin op korte termijn preferereert boven zorgdragen voor een financieel en sociaal vangnet op langere termijn, met als risico dat een deel van deze beroeps populatie een armoedeval meemaakt wanneer men lichamelijk of geestelijk niet in staat is om te werken? Zeker. Ik vrees dat, als dit de 'disbalans' is, het wetsvoorstel zoals deze hier voorligt echter veel te breed geformuleerd is en het spreekwoordelijke kind met het badwater weg gooit. Begrippen als 'werkinhoudelijke aansturing' en 'inbedding in de organisatie' zijn weinig veelzeggend en lijken mij een goede voedingsbodem voor eindeloze gerechtelijke procedures vooraleer bepaald is wat bijv. 'werkinhoudelijke aansturing' nu precies betekent.

Als freelance arts in de gezondheidszorg betekent dit wetsvoorstel dat ik en vele met mij wel kan/kunnen stoppen en de door mij zo fel begeerde vrijheid in het bepalen van werktijden, naast het toepassen en vergroten van mijn expertise bij uiteenlopende opdrachtgevers, vaarwel kan zeggen. Deze sector blinkt namelijk, voor werknemers in loondienst, bepaald niet uit in flexibiliteit qua werktijden en/of werkinhoud. Mijn werk zoals ik dit nu uitoefen, is altijd 'ingebed' in een organisatie, waarbij ik de organisatie ondersteun op de momenten dat het 'reguliere' team niet kan of wil werken; zoals bij zwangerschap, ziekte of tijdens avond- nacht- en weekenddiensten. Ik vind het leuk en uitdagend bij verschillende opdrachtgevers binnen de volle breedte van de gezondheidszorg werkzaam te zijn, waarbij ik met veel plezier mijn eigen toko run en zaken zoals pensioen en arbeidsongeschiktheid aanzienlijk beter heb geregeld dan wanneer ik in loondienst zou werken.

Dit wetsvoorstel rijkt mij, mijns inziens, in mijn recht tot het mogen ondernemen. De enige mogelijkheid die ik zie waarbij ik mijn flexibiliteit en arbeidsvreugde nog enigszins kan behouden is het werken via uitzend/detacheringsbureau's, waarbij er ontzettend veel geld aldaar blijft hangen, ten koste van de zorg en mijn eigen inkomen en waarbij ik ook qua pensioen en arbeidsongeschiktheidregeling slechter af ben. Mijns inziens dient de schijnzelfstandigheid en het ontbreken van een financieel/sociaal vangnet bij veel ZZP-ers aangepakt te worden, maar dat kan met andere oplossingen (minimum beloningseis, verplichting tot pensioenregeling en arbeidsongeschiktheidsvoorziening voor alle werkenden gelijk er ook een verplichting tot zorgverzekering is) dan door iedereen simpelweg te dwingen tot werken in loondienst.

Ik onderschrijf dan ook de 10 inhoudelijke redenen om stoppen met deze conceptwet zoals opgesteld door o.a. zpp nederland:

1. Ook deze wet biedt geen duidelijkheid vooraf
2. Deze wet druist in tegen een Europees grondrecht, de vrijheid van ondernemerschap
3. Deze wet jaagt mensen hun sector en beroep uit, in plaats van een arbeidsovereenkomst in
4. Deze wet is onwenselijk en onnodig. De Belastingdienst kan namelijk momenteel al op basis van het Handboek Loonheffing beoordelen op de mate van inbedding in een organisatie.
5. Met het invoeren van het rechtsvermoeden van werknemerschap, kan de overheid de schijnzelfstandigheid aan de onderkant van de arbeidsmarkt al goed aan pakken.
6. Deze wet leidt af van het echte probleem, namelijk dat ons huidige socialezekerheidsstelsel aan grondige vernieuwing toe is (de wet is dus een schijnoplossing).
7. Met het inbeddingscriterium gaat de overheid op de stoel zitten van bedrijven door voor hen te bepalen wat hun kernactiviteit is.
8. Deze wet leidt eerder tot een explosie van tijdelijke contracten, dan tot een – door dit demissionaire kabinet zo vurig gewenste – terugkeer van het vaste contract.
9. Deze wet duwt zelfstandigen in handen van bemiddelaars en uitzendbureaus via wie zij vaak niet willen werken en ontnemt hen de regie op hun bestaanszekerheid.
10. Deze wet laat zien dat deze overheid met de rug naar de realiteit toe staat. De arbeidsmarkt ontwikkelt zich richting de toekomst, en niet terug naar het verleden.